

گفتگو..... (4)

بی گفتگو ووو

به کلبه ام ای آشنا بیا

بیگانه نیستی ی ی ی که بگویم بیا بیا

یک موز شوکت

- وا و استاد جان ایتو به شوق می خانی (می خوانی) که نگو و نپرس فقط که ده استدیوی رادیو شیشته باشی.
- او هوووووو لالا قدوس افتو (آفتاب) از کدام سو برآمد که یاد ما کدی؟
- امتو استاد جان اوایت (هوا بیت) ده سرم زد و ده راه گت شدم و هی میدان و طی میدان خوده پیشته رساندم. باز نگوئی دگه. ازو پودایش خو نیستیم که دوست قدیمه فراموش کنیم.
- مه میگم ایولایت. از امو جوانای سره ستی بس فامیدی که اس. بیا که چایک سوز ما تیار اس خراب ته نبینم.
- استاد جان پرتو یک چایک که چند خیر جالب برت دارم.
- بیا بیادر جان گل ، خدا بیاربت ، اینه چای تیار اس. یک دو پیاله گک چایه نوش جان کده و خبرایته پرتو ده میدان که یک سات(ساعت) غم غلط کنیم.
- استاد جان ! ده خبرا چی غم غلط میشه؟ اگه راس پرسان کنی باز امی خبرای تا و بالا و کج و کور ما ره بیخی غم درون ساخته. هر روز بر مردم یک خو (خواب) نو می بینن .
- باز چی خو دیدن جان بیادر؟
- باش که امی چایک از گلون ما پایان بره و دم ده رقم ما بیایه ، باز یک به یک برت خات گفتم. نفسم سوخت تا از دیکپک تا اینجه ده پای آمدم.
- چرا ده پای آمدی بچه اودور ؟ مگم سرویس نبود؟
- استاد جان عجب گیائی میزنی . مثلی که از ای شار (شهر) نباشی. خودت خو میفامی که ده ای شار کابل بر هر ده هزار نفر چار تا سرویس اس.اگه مائل (معطل) سرویسای شاری بشینی باز روزت ، روز گلی اس ، تا خوقتن باید انتظار بکشی. سرویس آم که آمد او نه بس فامیدی که اس ، گلا برویت پایه دان کشال اس و جای سوزن انداختن نیس. پیاده که بوری زودتر میرسی....
- ای ره خو بیخی راس گفتی جان بیادر. مه از امی خاطر اینه یک بایسکلک لقه پیدا کنیم و از راه خود گلو را ورداشته و دوپشته سرکار میایم .اگه میگی که یک بایسکل برت پیدا کنم.
- اگه پیسه میداشتم وخت یکی خریده بودم .
- مخصد هر وخت که پیسه پیدا کدی مره بگو که یک بایسکلک خوب و واره دار برت پیدا کنم/
- کم نشی استاد جان.
- اینه بیگی یک پیاله گک چای دگه نوش جان کو و خبرا ره بگو که باز سر مردم چی نخشه (نقشه) کشیدن.
- استادجان ای دغه (دفعه) از نخشه مخشه تیر شده . عین ده جای خو (خواب) مردم درآمدن.
- لاحول والله قوت لا والله لعنت به کار بد شیطان باز به کدام طفل یا زن و دختر مردم تجاوز کنن؟
- نی استاد جان . ای دغه (دفعه) گپ از تجاوز تیر شده ، ده اطاق خو (خواب) مردم درآمدن.
- کی درآمده ؟ ده کجا؟چی وخت ؟ چتو؟ اصل گییه بگو که دل ده دلخانی ما نماندی صدقی جدت شوم.
- اینه میگم استاد. مره یک دغه ده بردی گفتن بان.
- اینه میگم ، اینه میگم گفته روزه بیگاه کدی جان بیادر ، بگو دگه که سبا بخیر ده اخبار چاپش کنم.
- استاد جان گپ از ای قرار اس که شیخ آصف محسنی گو ده گور از بیکاری ده تاوان آمده و یک چیزی از کله بی مغز و بیمار خود کشیده و ده روی کاغذ آورده و نامشه قانون مانده و به شورای مولی روان کده و ده شورای ملی چن نفر نوکرای خوده مامور کده که ای یک قانون اسلامیس و باید چشم پت از شورا تیر شوه تا از شورا شورا (شورا) ساخته نشه . امی بود که میگن قانونی و بی قانون و چن نفر دیوانه و مجنون ، امی نشته (نوشته) های بی سر و پایه چشم بسته قبول کنن و به رئیس جمهور روان کنن که امضا کنه و....
- خو مالوم اس که رئیس جمهور امضا نکده و جنگ و چنگوی شروع شده و گله و کاپوز یک دیگی خوده پراندن و
- نی استاد گل ، ده بردی گفتن اگه بانی برت بینه به بینه قصه میکنم. قصه از ای قرار اس استاد جان که آغای کرزی امی کاغذه ره ناخوانده امضا کده و قبول کده و نام شه مانده (قانون احوال شخصیه شبعه ها) .

- آغای کرزی ده احوال شخصی شیعہ ها چیکار داره؟ از سنی ها ره خو عجب دسته کد که از شیعہ ها را درو کنه . باز ده کارای شخصی مردم چی کار داره . از ای گذشته چرا رئیس جمهور تخم تفرقه ره بین مردم پاش میته؟! ما خود ما کم مشکل داریم که یک مشکل دگه رئیس دولت بر ما تراش میکنه.

- انوز (هنوز) کجایشه دیدی استاد گل. ای تننا (تنها) از گو (گاو) غدود بود که برت گفتم. اگه از درون کاغذا خبر شوی که چی گفته باز شاخ خات کشیدی.

- امقه (همینقدر) دانسته شدم که ده کارای شخصی مردم دخالت کدن، اما ننگفتی که مخصدت (مقصد) از جای خو مردم چیس؟

- استاد اگه راس پرسان کنی مه از گفتنش میشرمم و خجالت میکشم. اما بیه یک شرط برت خات گفتم استاد جان. آه بادار گل خرابته نبینم بس فامیدی که اس.

- چی شرط جان بیادر؟ بگو مره قبول اس.

- شرطش ایس که استاد جان روی خوده دور بتی که کت مه چشم به چشم نشی. اگه نی از خجالت زره زره ده پیش چشمایت او (آب) خات شدم.

- برو درست اس، اینه مه روی خوده طرف دیوال (دیوار) کدم. بگو دگه.

- استاد جان گپ از ای قرار اس که هر وخت که مردم اهل تشیع با زنان شان همبستر میشوند، باید به حکومت اطلاع بتن و اگه یک مرد ده یک ماه کمتر از چار دغه همبستر میشود باید.....

- خو بگو دگه، باز چی میشه؟ چرا چپ شدی؟

- استاد می شرمم دگی شه گفته نمی تانم. امی کاغذا ره که محسنی نشته کده و کرزی امضا کده برت می مانم خودت ده فرصت و به دقت بخان (بخوان) و اگه خاستی ده اخبارکت چاپش کو. اما فکرت باشه که ده باریش تبصره مبصره نکنی که ده دم توپ برابرت میکنن و ده چار کتاب کافر و تا شور بخوری خدای ناخاسته سر نازنینت سر دار خات بود.

- برو درست اس جان بیادر، مه خودم باقی شه فامیدم. امی حالی زیر او (آب) و عرق استم. کاشکی زمین چاک میشد و مه می درامم. ده کارای زناشوئی مردم و ده بستر خو (خواب) مردم دگه چیکار دارن.

- ننگفتی که کرزی چتو ای کاغذا ره امضا کده و نامشه قانون مانده.

- کرزی ناخوانده (ناخوانده) امضا کده استاد جان.

- چتو (چطور) ناخوانده امضا کده؟ مگم سواد نداره؟ یا ای که وخت نداره که کاغذا را خوانده و باز امضا کنه؟ یقین که خوانده باشه جان بیادر، آخر رئیس جمبور اس دگه مسؤولیت داره که کاغذا ره خوانده و خوب علم خوده بیاره و اگه درس بود امضا کنه و ده غیر ازو امضا نکنه.

- استاد جان خودش اعتراف کد که کاغذای موسنی (محسنی) ره ناخوانده امضا کده، از امو خاطر بود که شرمید و گپ خوده پس گرفت.

- گپ خوده پس گرفت که خوانده و امضا کده؟

- نی استاد جان! گپ خوده پس گرفت که ای نوشتا یک قانون اس و پس کل کاغذا را به اشتره ماکمه (ستره محکمه) روان کد که چند نفر بشینن و تمام شه به دقت بخانن.

- چرا خودش به دقت نخاند که کار خوده سر دگا مندازه؟

- استاد جان مه فکر میکنم که خودش چند ورق شه خوانده و باز شرمیده و خجالت کشیده که باقی شه بخانه و پیش زن خود کم آمده و باز صد دله یک دل کده و ده امی آخر نوشتا یک امضا گک لگانده و هم آبروی خوده برده و هم از مردمه.

- آبروی موسنی رام برده دگه.

- نی با با موسنی کی آبرو داره، ای مردک زنکه باز ده زمان جهاد آبروی خوده باخته بود.

- چرا؟ چی کده بود؟ مگم جهاد نکده بود؟

- استاد جان از قافله خداوراستی که بسیار پس ماندی بس فامیدی که اس. ده زمانای جهاد ای شیخ مکار و عیاش باز مشغول جهاد زیر لیاف (لحاف) بود. آدم هفتاد ساله یک طفل سیزده ساله ره نکا (نکاح) کده بود.

- آه راس گفتی جان بیادر یادم آمده گور پیری. میگن بیادر دخترک که قوماندان موسنی بوده و فامیل خوده ده جنگ با روسا (روس ها) از دست داده بوده و امی یک خوار (خواهر) برش باقی مانده بوده از سر ناچاری خوارک خوده به موسنی سپرده که به مثل دختر خود از او سرپرستی کنه تا خودش از جهاد بیایه مگم شیخ نابکار به مجردی که بیادر دخترک به جهاد رفته به خوارش تجاوز کده و باز مجبور شده او طفل بیچاره ره نکا کنه و وختی که بیادر دخترک از قضیه خبر میشه راهی پشاور میشه تا خوده به خوارک خود برسانه اما امی شیخ نابکار

خبر همیشه و ده مخابره به نفرای خود خبر میته که بیادر دخترکه بقتل برسانن و نامردا از پشت سرش فیر میکنن و او بیچاره ره شهید میکنن و....

- نام خدا استاد جان حافظه یت کامپیوتر واری کار میته باز میگی پیریس .کم اس تمام شجره و سوانع ای شیخ نامرد و نا مسلمانده ده میدان پرتی . مه میگم مه تننا (تنها) از ای قصا خبر دارم.
- ای قصا ره تمام مردم افغانستان خبر دارن و طشت رسوائی شیخ یک زماناس که از بام افتاده.تننا یک کرزی از ای کارروائی ها خبر نداره.
- چتو کرزی خبر نداره؟

- نامش ده سرش **کر-زی** ذاتن کر اس ، یا ای که خوده ده کری زده .
- استاد اگه راس پراسان کنی امی کرزی خوب پاکیزه مشنوه مگم باز وختا خوده مصلحتاً ده کری میزنه. اقتضای طبیعت اش همی اس.
- یک عیب دگام داره جان بیادر.
- کدام عیب استاد جان؟

- امی که باز وختا ناخوانده روقا ره امضا میکنه.چن وخت پیش هزاران جریب زمینه ده ننگرهار ده قیمت کاه فروخته بود ، باز مردم که شکایت کنن بانه (بهانه) کد که قاغذا (کاغذ ها) ره ناخوانده امضا کده و رسوائی ش ده سر بازار برآمد و باز کرزی خوده ده کری زد.
- استاد جان کاش امی یکی دو عیب میداشت دل ما درد نمی کد.هزار و یک عیب دگه داره. سازش کار اس ، پله بین اس ، قدرت طلب اس ، معامله گر اس ، دروغگو اس
- راس گنتی بادار اگه امتو گفته بوری شو (شب) خات شد.مگم یک دروغ گوی فکر کنم نباشه.
- چتو نیس استاد جان. امی چن روز پیش به خبرنگارا و خارجیا گفت که مردم افغانستان می خاین (م خواهند) که گذشتا (گذشته ها) ره فراموش کنن.
- منظورش از کدام گذشتا س؟

- ای گپا ره ده مورد جنایتکارای جنگی و پیدا شدن قیرای (گور های) دسته جمعی که هر روز ده یک گوشه پیدا میشن ، گفته .

- از کیسه خلیفه بخشیده. ده کجا کت مردم دیده و گپ زده؟ ده کجا از حال و روز مردم خبر داره ؟از حال وروز بیوه ها و یتیم اکا (یتیمک ها) ده کجا خبر داره؟ از دل صدا (صد ها) هزار مایوب (معیوب) و لنگ و لاش و بی خانه و دربدر و آواره و سرگردان ده کجا خبر داره ؟ از دل مادر مرده ها و پدر برده ها چی خبر داره ؟ از دل ده ها هزار زن و دختر افغان که در حق شان تجاوز شد و پدر و برادر و شوهر شان یا ده مقابل چشمای شان کشته شدن و یا تا امروز سر ودرک شان مالوم (معلوم) نیس ، کرزی صایب چی خبر داره ؟گرم و نرم ده قصر ریاست جمهوری لم داده و به اصطلاح سر پشقل شیشته و پنبه دانه خو میبینه.

- قربانت شوم لالای گل اگه کرزی قاتلا (قاتل ها) ره ببخشه ، مه نمی بخشم ، اگه تو ببخشی ، مه نمی بخشم، اگه ربانی و بوبانی و نمانی و سیاف و نداف و کشاف ببخشه مه نمی بخشم ، اگه گلاب زوی و جلاب زوی ببخشه مه نمی بخشم ، اگه رنجبر و رنج آور و رنج فروش و گنج آور ببخشه مه نمی بخشم ، خلاصه اگه نیم دنیا از کیسه خلیفه ببخشه ، مه هرگز و هرگز ده هیچ حالت نمی بخشم. خون بچای (بچه های) کاکایمه ، یازنی مه ، بابیمه و نواسای (نواسه های) خالیمه نمی بخشم.جنایتکارا قوم و خیش (خویش) و پدر و برادر مردمه بکشن (بکشند) ، از کیسه خلیفه بخشیده شون ، اگه به زن و دختر و خوار و مادر مردم تجاوز کنن ، مردم ببخشن.اگه جنایتکارا گورای (گور های) دسته جمعی بسازن ، مردم ببخشن ، اگه دار وندار مردمه چور کنن و مردمه ده خون شانندن و ده آتش و خون و خاکستر گور کنن ، مردم ببخشن، اگه..... مردم زودتر چی ره ببخشن؟ چرا ببخشن؟

- راس گنتی استاد جان ، مه خو ولا اگه ببخشم. مه خودم انتقام خون شهدای خانواده خوده گرفتتی استم.یک روز به دنیا آمدم و یک روزام از دنیا میرم . کرزی مر زی بیازوام ده قصه ای گپا نیس . یک روز کتی فهیم جور میایه و دگه روز کت نسیم و دگه روز کت شمیم . میگن دنیا ره او بگیره مرغاوی ره تا بند پایش اس .
- بیا لالا خوی ته بخو ، اعصاب ته خراب نکو. ای گپا نو (جدید) نیس ، اینه یک پیاله گک چای دگه ره نوش جان کو که حلق وگلونت تازه شوه.

- استاد جان چای خو بیخی خلاص شده یک قطرام (قطره هم) نمانده.
- گلووووو او گلو!!!! کجا شدی ؟ باز ده کامفیوتر رفتی ؟ باز ده انتر نت چکر میزنی ؟ ده قار خدا شوی. سرت بوی قورمه میته؟ بیا یک چایک چای دم کو ، تمام روز ده کامفیوتر درآمدی.
- استان چی بدی داره که ده انتر نت بره و مالومات خوده زیاد کنه؟انتر نت برامی اس دگه.

- لالا جان يادت رفته که امی انتر نت چی بلائی ره سر کامبخش بیچاره آورد؟
 - نی استاد یادم نرفته .کامبخش خو یک ورقه از انترنت گرفته بود. گلو مگم هیچ وخت چیزی ره از کامفیوتر و انترنت پرنه نمی کنه دگه، باز از چی میترسی.

- مگم یادت رفت که ای مردمای بیکار و ای شیخ های بیمار هر روز و هر سات (ساعت) بر مردم یک قانون تازه میکشن؟ مگم قانون (احوال شخصیه) یادت رفت؟ اگه مه ای مردمه مشناسم ، وقتی که به زیر لیاف (لحاف) مردم قانون جور کنن باز هر کار دگام (دگر هم) میکنن. امروز ده زیر لیاف مردم درآمن ، صبا مطمئن باش دقیقه و سات (ساعت) شه حساب میگین و روز دگه ده دختر زائیدن و بچه زائیدن زن ها قانون خات کشیدن و دگه روز ده حمام رفتن شان و بیت الخلا رفتن شان و..... باز ای کامفیوتر و انترنت آم کنترل شده و شاید دگه روز مثل طالبا تمام کامفیوترا و کامفیوتر بازا ده شاخای درختا اویزان خات شد. ده ای ملک روز بدترین اس. اگه صبا بیاین و گلو ره ببرن و بیست سال قیدشه بکشن ، یا ده شاخ درخت و پایه ترافیک اویزان کنن ، باز جواب بابی شه چی بتم. ده ای ملک تا میتانی آدم بکش و قتل و غارت کو و چور و چپاول و تا میتانی به زن و دختر مردم و به اطفال مردم تجاوز کو و گردن ببر و دزدی و قاچاقبری گو ، کسی غرض دارت نیس. اما اگه ده انترنت رفتی بیست سال زندان برت میدوزن و اگه ده زیرلیاف قتی عیال داریت رفتی ، باید حکومته خبر کنی که ده ماه چن دفعه بوده و هر دفعه چن دقیقه و..... تا شیخ بیشرم و مفتی و ملا و مولوی و طالب و چلی تصدیق کنن ، اگه نی وای به حالت. چن وخت دگام صبر کو ده قضای حاجت مردم هم قانون خات کشیدن.

- مه میگم گل گفتی استاد. اگه ده دست شیخ موسنی و ملا و آخذن باشه باز صبا تمام کاغذای تشنابه ده ده درختا ده دار خات زدن و کلخ (کلوخ) فروشی ره شروع خات کنن. ای شیخک و ملاگک و چلی گک و طالبک باید سر شان پترول انداخته شوه (شود) و در داده شون تا ای ملک آرام شوه و مردم نفس راحت بکشن و به آرامی ده زندگی خود برسن. اگه نی هر روز یک قانون می سازن و هر روز یک مامله (معامله) گری و و سازش و زد و بند با دوستا و رفقای خلقی و پرچمی و ملیشه نی خود و چور و تاراج خلق خدا و کرزی ده ار (هر) حالش خوش اس ، مخصد که امو چوکی کگ از پیش خودش و امو تجارتک چرس و تریاک از بیاد رکایش گرفته نشه. یک پنج سالک دگام که چور کنن باز اونموس که بس فامیدی که اس کل بیادرا انج و منجن میشن. ده قصی افغانستان و ده قصی مردم کیس.

- راس میگی بیادر جان خراب ته نبینم . کرزی چرا از دگا پس بانه. هرکس ده ای ملک آمد چور کد، کرزی آم ده سرش. نشنیدی که میگن سیال که از سیال پس بانه ، بین اش از بریدن اس.

ادامه خات داشت.....